

A vád legőszintébb tanúja, dr. Moldován Kristóf kijelentette: nem vett részt azon az ominózus, testületi ülésen Debrecenben, ahol dr. Issekutz Saroltát kizárták, mert éppen külföldön, Szamosújváron tartózkodott. Az OÖÖ erre a Magyar Köztársaság Bírósága előtt más tanukkal "bizonyította", hogy dr. Moldován Kristóf valójában ott volt, csak - lévén vénember - nem emlékszik jól. (Hoppá! - mondják erre ma, budapestiesen: az egyik tanú bizonyítja a másik tanú alkalmatlanságát?)

Nem fontos. Megnyugszom: igazságos és körültekintő a bíróság ítélete. Mondhatni: független.

Hiszen nem befolyásolja semmi. A tények sem.

Naponta látom, olvasom, hogyan vádolják egymást a politikusok, a nem politikusok, a művészek, a gazdák és a gazdátlanok, a közalkalmazottak és a köz által nem alkalmazottak.

Az ember képes gondolatban megvergetni egyik vagy másik vállát: „milyen bátor, leleplezi X-t meg Y-t, nyilvánosságra hozza ezt, meg azt”!

Azt hisszük, hogyha valaki a nyilvánosság előtt azt állítja egy másíkról, hogy elsikkasztott egy milliót, az igaz... (Hiszen ki vállalná - gondoljuk -, hogy a bíróság a hamis állítást számon kéri. Egy **jogállamban minden embert** véd a jog a valótlan állításokkal szemben.)

Vagy mégsem ?

Saját bőrömön tapasztalom, hogy valami összekavarodott.

Hol a hiba? A törvényben? A törvény alkalmazóiban? Mindkettőben...?

Ez így nem jó !

A Magyar Köztársaság Bírósága, a független bíróság mindentől függetlenül ítél. Az ítélet független a tanuk állításának valóságtartalmától is, mert „az igazságtartalmat nem kell vizsgálnia”. Vagyis: a közéletben a vádaskodást jelenleg úgy hívják, hogy "véleménynyilvánítás". És a szabad vélemény-nyilvánítás: jog.

Mi következhet ezután?

Bármi? Nyugodtan leköphető bárki, aki a közéletben tevékenykedik, a közért tesz? Hiszen "megvan" a recept, a Bíróság írta le... Ezután (következmények nélkül!) leköphető akár a Bíróság elnöke is...(Persze, "a valóságtartalom vizsgálata" nélkül)

Remélem, hogy mégsem így van!

Balogh Jenő

Hölgyeim és Uraim!

(Elhangzott a Fővárosi Örmény Klub 2000. július 20-i találkozásán)

Ezennel kijelentem, hogy az itt jelenlévő X.Y. a múlt héten ellopt tőlem egy millió forintot. Az itt jelenlévő X.Y. nem tiltakozhat, mert eltávolítjuk a teremből. Magyarázatára nem vagyunk kíváncsiak.

Az itt jelenlévő X.Y. ezek után csináljon, amit akar, forduljon akár bírósághoz, az elhangzott vád megmarad. Nem bizonyítom be, hogy ő valóban lopott-e tőlem, csak kimondom. Bizonyítsa be ő, ha tudja, hogy a vád alaptalan, hazug.

Bocsássanak meg, hogy ilyen durva hasonlaltal kezdtem.

Egy költő sorait szeretném az önök emlékezetébe idézni. A költő nem volt örmény származású, nem volt magyar, nem született Erdélyben. John Donne-nak hívták és angolul írt. Például - s körülbelül – ilyesmit:

"Ha a szomszédod kertjét viszi el az árvíz, azzal is Európa lesz kevesebb... ezért hát ne kérdezd, kiért szól a harang - érted szól."

Valójában, személyesen nem érint a dolog, amely miatt szólok. Valójában, személyesen, igenis, érint a dolog. Az a gyanúm, hogy mindannyiunkat érint. Ugyanis: szól a harang!

Az Erdélyi Örmény Gyökerek Kulturális Egyesület 1997 februárjában alakult meg, azaz több mint három éve. A Fővárosi Örmény Klub még ennél is jó egy évvel régebben működik. Jól érezzük magunkat, hála Istennek, minden hónap hamadik csütörtökén találkozunk itt, és mindig kapunk valami értelmes, izgalmas, értékes műsort. Amire vagy odafigyelünk, vagy nem. Vagy eljövünk, vagy sem (mert éppen közbejött valami). Ez így természetes. A klubest azonban mindig **meg van tartva** s mindig értelmes műsorral, tőlünk, résztvevőktől függetlenül. Nem jöhet közbe semmi.

Ez is így természetes.

Aki az egészet szervezi, időnként jelzi nekünk, hogy nála - látszólag - erősebbek, nála mindenképpen hatalmasabbak rugdossák. Mi ezt tudomásul vesszük, bólintunk, hazamegyünk, majd egy hónappal később ismét eljövünk a klubtalálkozóra, várakozással telve. És várakozásunkban nem csalódunk: ismét kapunk színvonalas, érdekes, értelmes műsort. Meg szendvicset és üdítőt.

Aki pedig minderről gondoskodik - egy másik ember odaadó segítségével - néha bíróságot jár, ahol ismételten rugdossák. A bíróság előtt egyedül áll. A rugdosásokat ő kapja, meg a társa, nem más.

Hölgyeim és Uraim!

Nemrég lezajlott egy igen hosszú ideje tartó polgári peres eljárás, amelyben dr. Issekutz Sarolta kifogásolta, hogy jó hírért, becsületét sértő kijelentések láttak napvilágot - nyomtatásban! A kijelentések előtt még valami történt: az Országos Örmény Önkormányzat kizárta őt a tagjai közül.

Lehet, hogy Önök unják az önkormányzatok körüli, zavaros dolgokat. Nincsenek egyedül. Lehet, hogy Önök felteszik a kérdést: miért olyan fontos I.S.-nak, hogy országos képviselő-e vagy sem, hogy kizárták-e, vagy sem.

Önök, mi mindannyian - rosszul tesszük fel a kérdést.

Nem I.S.-nak fontos, hogy országos képviselő legyen. Sőt: neki egyáltalán nem fontos ez - vagy más rang. A magyarországi embereknek fontos, hogy a tisztesség és törvényesség uralkodjék ebben az országban. A magyarországiaknak, legyenek magyarörmények, erdélyi gyökerűek, tegnap bevándorolt keleti örmények, vagy zalamegyei svábmagyarok. Mindegy.

És ugyanezeknek az embereknek - mindannyiunknak - lenne fontos, hogy ne mondhasson bárki, bármiféle mocskos vádat bárkire, következmények nélkül.

Reméljük, hogy egy hónap, két hónap, sok hónap múlva is ugyanitt találkozhatunk, ugyanígy értelmes, tartalmas műsort kapunk, ugyanígy lesz üdítő és szendvics. Szükséges és szép tőlünk, hogy ezt igényeljük, szükséges és szép tőlünk, hogy elfogadjuk és becsüljük érte azt a két embert, aki mindezt bonyolítja.

Ezért nem kell ezt a két embert megtapsolnunk. Nem tapsért teszik, hanem jó meggyőződésük miatt. De talán mégiscsak tudatunk kellene velük valamit, talán éreztetnünk kellene, hogy nemcsak elfogadjuk a munkát, a szervezést, a klubestet, hanem valóban fontos nekünk ez az egész, amit csinálnak.

Mert: hamis vádak és mocskolódások ügyében buta ítéletet hoz egy magyar bíróság, ítéletében hangsúlyozva, hogy a lényeg **nem** vizsgálja.

Vagyis: "az itt jelenlévő X.Y. a múlt héten ellopott tőlem egymillió forintot. Az itt jelenlévő X.Y. tehát bírósághoz fordul jó hírneve védelmében. A bíróság megállapítja, hogy a vád valóban elhangzott, ezek után X.Y.-t üres kézzel elbocsátja."

Formálisan törvényes ítélet igazságos?

Mi tehát ne köszönjük meg ezúttal I.S.-nak és B.J.-nek, hogy a mai napra is értelmes, okos klubdelutánt biztosítottak.

De talán megpróbálhatnánk kifelé, a soha nem bizonyított mocskos vádakkal szemben is melléjük állni, mert lehet, hogy erre van szükségük. Nekik és nekünk.

Ne kérdezzétek, hogy kiért szól a harang: értünk szól.

dcs

Tisztelt Olvasónk!

Minden EÖGYKE-füzet megjelenése után számosan telefonálnak, véleményt mondanak, dicsérnek, kritizálnak. Fontos ez, hiszen tudnunk kell, hogy valóban olvassák a lapot, valóban odafigyelnek reá azok, akiknek szánjuk.

Igen ám, de... Sem élőszóban, sem telefonon elmondott véleményt nem lehet közölni. Most két (írásban, papíron) érkezett levelet osztunk meg Önökkel. Az elsőt Fazakas Edit tanárnő küldte Gyergyószentmiklósról, 2000 július 4.-i dátummal. Címzettje Aján Gerő úr, a Siófoki Örmény Kisebbségi Önkormányzat elnöke.

„Kedves Gerő bácsi!

Egy hét távolából tekintek vissza a siófoki nyaralásra. Anthony de Mello szavai jutnak eszembe: "Valójában semmit sem birtokolsz, csak őrzöl egy darabig. S ha képtelen vagy továbbadni azokat, akkor azok birtokolnak téged. Bármilyen is a kincsed, úgy tartsd a markodban, mintha vizet tartanál. Mert ha megszorítod, eltűnik. Ha kisajátítod, tönkretesz. Tartsd szabadon és örökre a tied marad."

Gerő bácsi, köszönjük, hogy a "kincs" jó kezekben van és hogy tíz napig a miénk is volt. Őszintén értékelem a tábor vezetésében és lebonyolításában tanúsított pontosságot, precizitást és jóindulatot. Derűs napokat, kellemes nyarat!

Eszti”

A második levél írója Hanusz Gyula, címzettje a szerkesztő, aki ezért kissé zavarban van. (Sokkal könnyebb önmagunkról kritizáló levelet közölni, mint a dicséretet!)

„Kedves Csaba!

„És tudassátok..." c. munkád első részét érdeklődéssel, figyelemmel és bizony, néhol töprengő rejtvényfejtéssel olvastam. A második részt megrendülten.

„Exegi monumentum aere perennius"... ilyen értelmű és értékű emlékművet állítottál édesapádnak. Igaz, hogy adósa is voltál egy ilyen súlyú megemlékezéssel mindazért, amit egyrészt génjeidben, másrészt szóban, tettben tőle kaptál s örököltél. Nem kis munkád lehetett az anyag, adatok, fényképek összegyűjtésével, de hidd el, nem vezett kárba sem az idő, sem az energia, amit ráfordítottál. Ezt így kellett megcsinálni, hogy az olvasóban maradandó élményt, emléket keltsen. Sikerült... köszönet érte.

„Trianon" c. munkád pedig (amely szintén alapos munka gyümölcse), hosszas lelkiismereti konfliktust segített eloszlatni. Régen vívodom az általad megfogalmazott gondolatokkal, de miután környezetem, ismerőseim nagy része másként reagál a történetekre és másként vélekedik, azt hittem, hogy csak az én gondolkodásomban van hiba, megalkuvási hajlam. *I...I* Talán a választások is jobban sikerültek volna, ha a felelőtlen, szélsőséges megnyilatkozásokkal fel nem piszkálják a kedélyeket odaát. Üdvözöl és ölel

Hanusz Gyula”